

РЕШЕНИЕ

№ 7218

гр. София, 23.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 02.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7753** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) е образувано по жалба на Д. „А. Т.“, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], район „М.“, [жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя К. К., срещу Решение № 22/16/1/0/00015/3/01/03/01 с рег. № 07-2600/6843 от 25.07.2023 г. на зам. изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, в частта му по т. II, с която е отказано частично изплащането на финансова помощ, представляващо плащане на "А. Т." Д. по договор № РД 50-39 от 17.12.2020 г. с регистрационен номер в ИСУН BG06RDNP001-16.001-0007-C01 съгласно искане за окончателно плащане № 22/16/1/0/00015/3/01 от 10.09.2021 г. в размер на 17 174,98 лв.

В жалбата са изложени съображения за нищожност, а в условията на евентуалност се твърди незаконосъобразност на оспореното волеизявление, като издадено в нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби. Тезата за невалидност на акта се основава на влязлото в сила решение на АССГ по адм. дело № 2475/2022 г., с което е отменено предходно решение на органа за отказано плащане на същите разходи. На отделно основание се оспорва заключението за недопустимост на предявените разходи за възнаграждения на лицата, заети с изпълнението на проекта- О. И. Й., Й. И. Я., Т. Т. Н. и Е. Т. Я., които по становище на жалбоподателя представляват разходи по група 2 от т. 14.1 от Условията за кандидатстване. Акцентира се, че не е извършен анализ и не са искани конкретни пояснения от бенефициера относно дейностите, които всяко едно

от лицата е изпълнявало. Отново необосновано се приемало, че това са разходи, които не подлежат на възстановяване. Излагат се и съображения по приложението на чл. 63 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 на Комисията от 17 юли 2014 година за определяне на правила за прилагането на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на интегрираната система за администриране и контрол, мерките за развитие на селските райони и кръстосаното съответствие (Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014). По тези, поддържани в с.с.з., чрез адв. С. В. доводи се иска от съда да прогласи нищожността на оспореното решение, респ. то да се отмени, като се задължи органа да уважи искането за възстановяване на претендираните суми. Претендират се и разноски съобразно представен списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът - зам. изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“, в писмено становище от юрк. М., оспорва жалбата. Счита, че не са налице сочените в нея основания за отмяна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Участвалият в производството представител на Софийска градска прокуратура – прокурор Тони Петрова, дава заключение за основателност на оспорването, респ. незаконосъобразност на атакуваното Решение № 22/16/1/0/00015/3/01/03/01.

Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав, след преценка на представените по делото доказателства, както и след цялостна проверка на оспорения административен акт, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбоподателят - Д. „А. Т.“, е гражданско дружество по чл. 357 от Закона за задълженията и договорите, създадено и функциониращо като „оперативна група“ за целите на участието му в Процедура чрез подбор на проектни предложения № BG06RDNP001-16.003 по подмярка 16.1. „Подкрепа за сформирани и функциониране на оперативни групи в рамките на Е.“ по мярка 16 „Сътрудничество“ от Програмата за развитие на селските райони (ПРСР) 2014-2020 г., за изпълнение на иновативен проект „Микоризиране на фиданки и плододаващи овощни видове за производство на трюфели“.

Съдружници в Д. и членове на оперативната група са: „Агромид-2004“ ЕООД – дружество, регистрирано като земеделски стопанин съгласно Наредба № 3 от 1999 г. за създаване и поддържане на регистър на земеделските стопани, Институт по декоративни и лечебни растения към Селскостопанска академия – С. и професор А. Т. Ж. - земеделски стопанин съгласно Наредба № 3 от 1999 г.

На 17.12.2020 г., основание чл. 24, ал. 1 и чл. 37, ал. 3 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (понастоящем Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление - загл. изм. – ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 1.07.2022 г.) и изготвен оценителен доклад № 93-1473 от 30.09.2020 г., е сключен Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (АДПБФП) № BG06RDNP001-16.001-0007 между Д. „А. Т.“, като бенефициер, и ръководителят на Управляващия орган на ПРСР 2014-2020, по процедура № BG06RDNP001-16.003 по подмярка 16.1. „Подкрепа за сформирани и функциониране на оперативни групи в рамките на Е.“ по мярка 16 „Сътрудничество“ от ПРСР 2014-2020 за изпълнение на проект с наименование „Микоризиране на фиданки и плододаващи овощни видове за производство на трюфели“.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от АДБФП одобрената обща стойност на допустимите за

финансово подпомагане разходи за изпълнение на проекта е в размер на 297 439,41 лева и включва одобрените разходи по позиции, съгласно Приложение № 2. Плащането се извършва след подадени искания за междинни, годишни и окончателни плащания, при условие, че изпълненият проект и заявените за плащане разходи са в съответствие с Условието за изпълнение, Условието за кандидатстване и Наредба № 4 от 30.05.2018 г. за условията и реда за изплащане, намаляване или отказ за изплащане, или за оттегляне на изплатената финансова помощ за мерките и подмерките по чл. 9б, т. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители (Наредба № 4/2018).

На 10.09.2021 г., посредством ИСУН, от страна на жалбоподателя е подадено Искане за окончателно плащане № 22/16/0/00015/301 в размер на 33755,85 лв., от които 8 587,49 лв. - разходи за трудови възнаграждения и осигуровки за месец март, април и май 2021 г. за лицата О. И. Й., Й. И. Я., Е. Т. Я. и Т. Т. Н..

В тази връзка и в изпълнение на задължителните указания, дадени с влязло в законна сила решение № 7146 от 25.11.2022г. по адм. д. № 2475/2022 г. на АССГ, с писмо с изх. № 07-2600/5820 от 05.07.2023г. /л. 43/, бенефициерът Д. „А. Т.“ е уведомен, че предложените от него за финансиране разходи не отговарят на изискванията за допустимост, посочени в документите по чл. 26 от ЗУСЕСИФ. Конкретно е констатирано, че горепосочените лица са получили трудовите си възнаграждения и имат сключени трудови договори със самото гражданско дружество „А. Т.“, т.е. те не са служители или работници на нито един от въпросните членове на оперативната група, поради което изплатените разходи за трудови възнаграждения не отговарят на изискванията на раздел. 14.1, т. 2, б. „а“ от Условието за кандидатстване, респ. същите са недопустими за възстановяване.

С оглед констатациите от проверката, на жалбоподателя е предоставен 14-дневен срок за представяне на възражения. Такива са депозираны и приети за неоснователни, вследствие на което, след възпроизвеждане на констатациите от извършените проверки, е издадено процесното Решение № 22/16/1/0/00015/3/02/03/01 за изплащане на финансова помощ с изх. № 07-2600/6843 от 25.07.2023 г., с което в оспорената му т. II, на основание чл. 20а, ал. 2 ЗПЗП и чл. 17, ал. 8, във вр. с чл. 27, ал. 1, т. 2 и т. 16 от Наредба № 4/2018 е отказано частично изплащане на финансова помощ, представляващо плащане на Д. „А. Т.“ по договор № РД 50-39 от 17.12.2020 г. с регистрационен номер в ИСУН BG06RDNP001-16.001-0007-C01 съгласно искане за окончателно плащане № 22/16/1/0/00015/3/01 от 10.09.2021 г. в размер на 17 174,98 лв. (след наложена допълнителна редукия съгласно чл. 63 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014).

Отказът е мотивиран с установяванията, че лицата О. И. Й., Й. И. Я., Е. Т. Я. и Т. Т. Н. са извършвали дейности по изпълнение на проекта и за тях е приложимо изискването по т.14.1, т. 2, б. „а“ от Условието за кандидатстване да са в трудово или служебно правоотношение с член на оперативната група. В случая тези лица са получили трудовите си възнаграждения и имат сключени трудови договори със самото гражданско дружество, т.е. те не са служители на нито един от членовете на Д., поради което не отговарят на цитираното условие за допустимост. Допълнително са анализирани трудовите договори и длъжностните характеристики на лицата, заети с функционирането на групата – В. К. на длъжност „отчетник на счетоводство“, проф. В. П. на длъжност „координатор“ и К. С. на длъжност „технически сътрудник“, при което в отговор на възраженията на бенефициера е приложено ограничението по т. 20 от раздел 14.2 от Условието за допустимост на разходите. Допълнителни аргументи са

почерпени от клаузите на сключения между членовете договор за създаване на оперативна група – чл. 26, ал. 1, т. 5. Прието е, че изплащането от страна на гражданското дружество „А. Т.“ Д. на трудовите възнаграждения за О. И. Й., Й. И. Я., Е. Т. Я. и Т. Т. Н., противоречи, както на условията за кандидатстване, така и на договора сключен между самите съдружници. С тези мотиви е наложена и допълнителна редукция в размер на разходите, подлежащи на плащане на стойност 8 587, 49 лв., по пера, формирани от заявените разходи за изплатени от бенефициера за месец март, април и май 2021 г. трудови възнаграждения и осигуровки за лицата О. И. Й., Й. И. Я., Е. Т. Я. и Т. Т. Н.. Наложена допълнителна редукция е определена на 8 587,49 лв. съгласно чл. 63 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014, т.к. недопустимите разходи от 8 587,49 лв. надхвърля 10% от стойността на заявената субсидия 33 755,85 лв.

При тази фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице - адресат на оспорения индивидуален административен акт, имащ право и интерес от обжалването, в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна, но не по изложените в нея доводи.

Оспореното решение изхожда от компетентен орган, в рамките на неговите правомощия. Актът е издаден в процедура по одобряване и изплащане на финансова помощ за проекти, финансирани от ПРСР 2014 -2020. Съгласно одобрените проекти по чл. 26, ал. 1 ЗУСЕФСУ плащанията в процедурата се извършват по реда и условията, предвидени в Наредба № 4 от 30.05.2018 г. Цитираната наредба регламентира, че плащанията, вкл. отказите и оттеглянето на вече изплатената безвъзмездна финансова помощ се извършват от Държавен фонд "Земеделие" – Разплащателна агенция (чл. 3, чл. 26 и чл. 27).

Съгласно чл. 20а, ал. 1 ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор на Разплащателната агенция. По силата на чл. 20а, ал. 2 с.з. изпълнителният директор организира, ръководи дейността и представлява Разплащателната агенция. Разпоредбата на ал. 3 от цитираната разпоредба допуска делегиране на правомощия на изпълнителният директор за сключване на административни договори и/или за издаване на административни актове по чл. 12, ал. 7 на заместник изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда. Относимата към датата на издаване на акта норма на ал. 4 посочва, че изпълнителният директор може да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на Европейския съюз или от националното законодателство, както и такива, делегирани на основание чл. 2д, ал. 2, включително за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления за подпомагане и формуляри за кандидатстване и/или сключване на договори за финансово подпомагане, административни договори по Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове и по подадени заявки и искания за плащане, на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда.

В съответствие с цитираната нормативна уредба е издадената, приложена по делото на л. 31 Заповед № 03-РД/3089/22.08.2022 г. /л. 31/, с която на основание горните разпоредби от ЗПЗП, приложимите правила от Устройствения правилник на Държавен фонд „Земеделие“ и решение по т. 2 и т. 6 на Управителния съвет на ДФЗ по протокол № 197/19.08.2022 г. /л. 29/, на И. П. И. – заместник-изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“ е възложено да упражнява правомощията по ПРСР за

периода 2014-2020 г., вкл. по раздел I, т. 1.7 да издава решения за отказ/изплащане на финансова помощ, в това число и частично одобрение/отказ по подадени искания за авансово, междинно и/или окончателно плащане по сключени ДПБФП по всички мерки от ПРСР.

Следователно оспореният административен акт е издаден от компетентен орган и не са налице основания за прогласяване на нищожността му.

Такъв тежък порок на акта не следва и от възраженията в жалбата, основани на проведения от АССГ съдебен контрол по адм. дело № 2475/2022 г. Оплакванията в тази насока са хаотични и нелогични от гледна точка на интереса на жалбоподателя. Обективните предели на силата на пресъдено нещо представляват предмета, за който тя важи и това е материалното право, по което съдът се е произнесъл с решението, като го е потвърдил или отрекъл. В тази връзка обективните предели на силата на пресъдено нещо се определят от разпоредителната част на съдебното решение с реквизитите му по чл. 172а, ал. 1 АПК. В конкретния случай с влязлото в сила решение на АССГ по адм. дело № 2475/2022 г. е отменено като незаконосъобразно предходно волеизявление на органа, но само в оспорената му част на разпоредения отказ за изплащане на финансова помощ и преписката е върната на органа за нова произнасяне. Благоприятната за жалбоподателя част от акта за одобряване на финансова помощ не е била предмет на съдебна проверка, не е обхваната от обективните предели на силата на пресъдено нещо и поради това не е налице твърденият в жалбата „стабилизиращ ефект“ на решението. Всъщност не е налице и идентитет на оторизираните с двата акта суми, за да се приеме, че е налице „дублиращ акт“. В сходство с предходно проведеното пред АССГ съдебно производство, и настоящото такова е ограничено само до частта, с която е отказано изплащането на финансова помощ. В останалата му част актът е благоприятен за жалбоподателя. Поради това е нелогичен стремежът му да обоснове „цялостна порочност“ на издаденото второ по ред решение. Това административно решение е в изпълнение на задължителните указания на АССГ и не изключва, а напротив налага извършване на повторна преценка за допустимост на предявените за плащане разходи за трудови възнаграждения на персонала. Изводите на органа за тяхната недопустимост е въпрос по същество.

Проверяваното решение отговоря на изискванията за писмена форма съгласно чл. 59, ал. 2 АПК, с обсъждане на възраженията на бенефициера. Административният орган е изложил установените факти и обстоятелства и е обосновал направените от него правни изводи, чиято правилност в контекста на приложимите разпоредби касае материалната законосъобразност на акта, която ще бъде разгледана по-долу.

Не се констатира нарушение на административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да рефлектират върху правомерността на упражненото правомощие. Ангажираните от ответника доказателствата установяват, че в съответствие с указанията на АССГ е спазена процедурата по уведомяване на бенефициера за констатациите от извършената документална проверка на заявените за плащане разходи. На получателя на помощта е предоставена възможност за писмени възражения. Такива са представени и са обсъдени при издаване и формиране на волята на органа.

По материалната законосъобразност, обусловена от преценката за допустимост на предявените за плащане разходи за трудови възнаграждения и осигуровки на лицата О. И. Й., Й. И. Я., Е. Т. Я. и Т. Т. Н. през месец март, април и май 2021 г.:

Съгласно чл. 26, ал. 1, изречение първо ЗУСЕФСУ ръководителят на управляващия орган на програмата, съответно на водещата програма, утвърждава за всяка процедура насоки и/или друг документ, определящи условията за кандидатстване и условията за изпълнение на одобрените проекти, а според ал. 6 на същата норма -утвърдените условия за кандидатстване и условия за изпълнение се публикуват на интернет страницата на съответната програма и в ИСУН заедно с обявата за откриване на процедурата чрез подбор. По аргумент от чл. 26, ал. 7 ЗУСЕФСУ след влизането им те стават задължителни за всички участници в процедурата, включително за органа, който ги прилага при одобряване и плащане на помощта.

В съответствие с горните нормативни правила от страна на Управляващия орган са приети Насоки за кандидатстване по процедура чрез подбор на проектни предложения по подмярка 16.1 „Подкрепа за сформирани и функциониране на оперативни групи в рамките на Е.“, по Мярка 16 „Сътрудничество“ от Програма за развитие на селските райони /ПРСР/ за периода 2014-2020 г., включващи: Условия за кандидатстване с проектни предложения за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по процедура чрез подбор № BG06RDNP001-16.001 по Подмярка 16.1 „Подкрепа за сформирани и функциониране на оперативни групи в рамките на Е.“, по Мярка 16 „Сътрудничество“ от ПРСР 2014-2020 г. и приложенията към тях, както и Условията за изпълнение на одобрени проекти по процедура чрез подбор по Подмярка 16.1 „Подкрепа за сформирани и функциониране на оперативни групи в рамките на Е.“ по Мярка 16 „Сътрудничество“ от ПРСР 2014-2020 г. и приложенията към, заедно с обявата за откриване на процедурата чрез подбор, които документи са публично достъпни на електронен адрес: <https://eumis2020.government.bg/bg/s/Procedure/InfoEnded/494c542d-b9b7-4c5e-9f25-36ef48218e04>.

В раздел 11.1 „Допустими кандидати“, т.1 е предвидено, че по програмата могат да кандидатстват оперативни групи, учредени като дружества по смисъла на чл. 357 – 364 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/, като участниците в групата сключват договор за дружество по чл. 357 от ЗЗД, което към датата на подаване на проектното предложение следва да е регистрирано в регистър [улица] е предвидено, че оперативната група задължително включва най-малко един земеделски стопанин регистриран съгласно Наредба № 3 от 1999 г. за създаване и поддържане на регистър на земеделските стопани /ДВ, бр. 10 от 1999 г./; научни институти, научни центрове или Държавно предприятие „Научно – производствен център /опитни станции, преди промяна в Закона за селскостопанска академия, обн. ДВ, бр. 22 от 2018 г./, които извършват научни изследвания и научно обслужване в областта на селското стопанство или горското стопанство, или биотехнологиите или хранителните технологии, и които са организации по чл. 6 от Закона за Селскостопанската академия или по чл. 6 от Закона за Българската академия на науките и Национален диагностичен научноизследователски ветеринарномедицински институт /Н./ или висши училища, акредитирани по Закона за висшето образование с актуални акредитации по професионални направления „Растениевъдство“, „Растителна защита“, „Животновъдство“, „Ветеринарна медицина“, „Горско стопанство“, „Хранителни технологии“, „Биотехнологии“, и „Науки за земята“. В т. 4 от Раздел 13.3 от Условията за кандидатстване е посочено, че финансова помощ не се предоставя за проекти, които не отговарят на Европейското и национално законодателство.

В раздел 14 от Условието за кандидатстване са посочени категориите, допустими за финансиране разходи, конкретизирани в т. 14.1. В подточка 1, Група I са описани т.нар. „Текущи разходи за осъществяване на сътрудничеството във връзка с изпълнение на иновативния проект“, включващи съгласно буква „а“ „възнаграждения, здравни и осигурителни вноски - за лица, изпълняващи дейности, свързани с функционирането на оперативната група“. В същата т.14.1, подточка 2, Група II са описани т.нар. „Преки неинвестиционни разходи за изпълнение на иновативния проект“, сред които по буква „а“ – „възнаграждения, включително здравни и осигурителни вноски, за лица, които участват в изпълнението на проекта и са наети на трудово или на служебно правоотношение от член на оперативната група“.

В следващата т. 14.2 от раздел 14 са посочени условията за допустимост на разходите. В подточки 2,3, 4 и 5 е регламентирано, че допустими за подпомагане са само разходи обосновани във връзка с целта, очакваните резултати и дефинирания проблем, включени в проектното предложение. Разходите са допустими, ако са извършени не по-рано от датата на сключване на административния договор и са обосновани в проекта като необходими за неговото изпълнение, както и са предвидени във финансовия план на проекта. Изрично е посочено, че разходите за възнаграждения по т. 1, буква „а“ от Раздел 14.1 „Допустими разходи“, са допустими за персонал, нает от оперативната група, единствено за целите на проекта на трудов договор за минимум 4 работни часа на ден и включват брутна работна заплата, здравните и осигурителни вноски за сметка на работодателя. Разходите по т. 1, буква „а“ от Раздел 14.1 „Допустими разходи“ включват извършване на административни дейности за функциониране на оперативната група, като например: координиране и отчитане на дейностите, осчетоводяване, провеждане на процедури за избор на изпълнител за дейностите по проекта, за които е приложимо, подаване на заявки за плащане, подготовка на доклади за изпълнение на проекта и др. Разходите за възнаграждения по т. 2, буква „а“ от Раздел 14.1 „Допустими разходи“ са допустими до размера, определен съгласно методика (Приложение № 7). Тези разходи са допустими при условие, че не се отнасят за лицата, изпълняващи дейности, свързани с функционирането на оперативната група по т. 1, буква „а“. В поле „ВАЖНО“ под горното изброяване е посочено, че възнаграждения и здравни и осигурителни вноски - за лица, изпълняващи дейности, свързани с функционирането на оперативната група по т. 1, буква „а“ от раздел 14.1 „Допустими разходи“, са допустими за не повече от 3 лица, осигурени на не по-малко от четири часа на ден.

Анализът на цитираната по-горе част от Условието за кандидатстване сочи, че допустими за подпомагане и подлежащи на плащане в процедурата са разходите за изплатени възнаграждения и осигуровки на лицата изпълняващи дейности, свързани с функционирането на оперативната група, както и на лицата, ангажирани с прякото изпълнение на проект. Тези лица са разграничени според функциите им. Първите изпълняват чисто административна /техническа и координационна/ дейност. Те според условията следва да са ангажирани по трудово правоотношение със самото гражданското дружество /оперативната група/ и не могат да наброяват повече от 3 /три/ лица. Вторите е необходимо да са наети на трудово или на служебно правоотношение от член на оперативната група и са ангажирани с прякото изпълнение на проектните дейности. Дейностите на двете категории служители не следва да се покриват съгласно условието по т. 5, изречение последно от раздел 14.2.

В случая, според установяванията в акта към искането за окончателно плащане

на Д. „А. Т.“ са представени трудови договори и длъжностни характеристики на лицата В. К. на длъжност „Отчетник на счетоводство“, проф. В. П. на длъжност „Координатор“ и К. С. на длъжност „Технически сътрудник“. Въпросните лица няма спор, че са в трудови правоотношения с Д.. Няма спор и, че тези лица изпълняват техническа и координационна дейност, свързана с функционирането на оперативната група. Следователно допустимостта на разходите за изплатените на тези лица възнаграждения и осигуровки се преценява през призмата на изискванията по т.14.1, подточка 1, Група I - Текущи разходи за осъществяване на сътрудничеството във връзка с изпълнение на иновативния проект, конкретно буква „а“.

По отношение на лицата О. И. Й., Й. И. Я., Е. Т. Я. и Т. Т. Н. е установено и не спори между страните, че са ангажирани на длъжностите „работник, полевърден“ и „експерт“, което според органа предполага извършване на дейности свързани с прякото изпълнение на проекта. В тази връзка по делото е представен отчет за дейността на тези експерти, от който се установява, че същите са заети основно с иновацията, методи за осъществяване и план за действие. В приложения по делото междинен/окончателен доклад, т. 2 „Изпълнени преки дейности във връзка с изпълнение на проекта“ /л. 183 и сл./ са описани ангажиментите на всяко от тези лица, насочени към ръководството на извършваните агротехнически мероприятия и събирането, актуализирането и обобщаването на научните данни и постижения, свързани с иновативни подходи при производството на трюфели. За извършените дейности на горепосочените лица са изплатени възнаграждения през месеците март, април и май 2021 г. и са начислени и внесени осигуровки, които разходи административният орган правилно е анализирал съобразно условието за допустимост по т. 14.1, подточка 2, Група II - Преки неинвестиционни разходи за изпълнение на иновативния проект, буква „а“, но неправилно е отрекъл тяхната допустимост с констатацията, че тези служители са наети от гражданското дружество, вместо от член на оперативната група, каквото е изискването в процедурата.

Този извод на органа не намира подкрепа в доказателствата по делото. От приложените на л. 194, 202, 210 и 223 трудови договори № 4,5,6 и 7 от 26.02.2021 г. с О. И. Й., Й. И. Я., Е. Т. Я. и Т. Т. Н. и придружаващите ги заповеди за назначаване, се установява, че тези лица са наети в Д. по външно съвместителство на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 111 от Кодекса на труда. Сключените с тези лица договори са срочни - за определен срок, който нормата на чл. 68, ал. 1, т. 1 КТ посочва, че не може да бъде по-дълъг от 3 години. Разпоредбите на КТ изрично допускат полагане на допълнителен труд при други работодатели. Съгласно посоченото в договорите правно основание за сключването им - чл. 111 КТ, работникът или служителят може да сключва трудови договори и с други работодатели за извършване на работа извън установеното за него работно време по основното трудово правоотношение (външно съвместителство), освен ако не е уговорена забрана в индивидуалния му трудов договор по основното му трудово правоотношение поради защита на търговска тайна и/или предотвратяване на конфликт на интереси. Следователно данните по делото сочат, че ангажирането на коментираните служители в гражданското дружество е по силата на допълнително правоотношение. Административният орган не е анализирал и не е събрал данни за работодателите на лицата по основното трудово правоотношение и дали това не са членове на оперативната група. В тази насока следва да се отбележи, че в раздел 9 „Екип“ от проектното предложение на жалбоподателя /л. 85 и сл., конкретно л. 96-100/, за Е. Т. Я. е отразена следната

информация „позиция по проекта – експерт от научния колектив от страна на Институт по декоративни и лечебни заведения“, за Т. Т. Н. е попълнена „позиция по проекта – експерт екипа на ЗП – проф. Ж.“, за О. И. Й. - „позиция по проекта – работник от екипа на ЗП А. 2004 ЕООД“. Декларираните във формуляра за кандидатстване данни за екипа, ангажиран с изпълнението на проекта, не са анализирани, а същевременно те индикират към различни от направените в акта фактически установявания. Следователно оспореното решение е издадено в нарушение на разпоредбата на чл. 35 АПК, изискваща индивидуалният административен акт да се издава, след като бъдат изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая, респ. след проверка на заявените данни за установяване на критериите за допустимост, посочени в Условието за кандидатстване.

Незаконосъобразността на изводите касателно допустимостта на извършените от бенефициера разходи обуславя и незаконосъобразност на извършената с акта допълнителна редукция, обоснована с разпоредбата на чл. 63 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014.

В обобщение съдът намира подадената жалба за основателна. Оспореното решение следва да бъде отменено, като на основание чл. 173, ал. 2 АПК административната преписка следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне при спазване на указанията по прилагане и тълкуване на закона, дадени с настоящия съдебен акт.

С оглед изхода от спора основателно е своевременно направеното от жалбоподателя искане за присъждане на разноски, като ответникът следва да се задължи за сумата от 350,00 лева, от които 50,00 лв. за държавна такса и 300,00 лв. - заплатено адвокатско възнаграждение. От страна на процесуалния представител на ответника е направено възражение за прекомерност, което в случая е неоснователно предвид материалния интерес на спора и полагащото се съобразно него минимално адвокатско възнаграждение по алгоритъма на чл. 7, ал. 2, т. 3, вр. чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 173, ал. 2 АПК Административен съд -София-град, III-то отделение, 75-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 22/16/1/0/00015/3/01/03/01 с рег. № 07-2600/6843 от 25.07.2023 г. на зам. изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, в частта му по т. II, с която е отказано частично изплащането на финансова помощ, представляващо плащане на "А. Т." Д. по договор № РД 50-39 от 17.12.2020 г. с регистрационен номер в ИСУН BG06RDNP001-16.001-0007-C01 съгласно искане за окончателно плащане № 22/16/1/0/00015/3/01 от 10.09.2021 г. в размер на 17 174,98 лв.

ВРЪЩА административната преписка на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ за ново произнасяне в 14-дневен срок от влизане в сила на съдебното решение, при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени с настоящия съдебен акт.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на Д. „А. Т.“ с ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], район „М.“, [жк], [жилищен адрес] разноски по делото в общ размер на 350.00 /триста и петдесет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния

административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Същото да се съобщи на страните с изпращане на препис по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: